

тънъкъ, прищъпнжть, човѣкъ може въ иглж да го вдѣне. Когато покойный попь ся распалаше на амвона, та ся чюеше дори въ село-то; и хора-та като излазихж изъ чърквж, по два часа имъ ечеше въ уши-ты проповѣдь-та му. Той имаше снагж и силж, а не като тоя сегашный-тъ, кой-то приказва слово, като че си е при насъ въ стаж-тж.

Така разсждавали хора-та въ Златарицж за новый си попь, нъ не всички.

18.

ОЩЕ НѢЩО ЗА НОВЫЙ ПОПЬ.

Имало въ село-то и хора, кои-то познавали, че попь Златанъ былъ единъ правъ, смиренъ, достоенъ, ученъ, ако и младъ, нъ много набоженъ човѣкъ.

Нѣмаше що да ся рѣче за него; той былъ нѣщо повече отъ човѣкъ, като че былъ слѣзихжъ отъ небо-то. Той былъ сдруженъ и разговорливъ, и съ свое-то смиреніе добль голѣмж почетъ. Никого ся не шегуваль, нито сьрдяль, и всякога былъ пьлень съ тихость и тьрпѣлавтось; и кога поучяваль или смьмурваль нѣкого, това правилъ все съ духъ отъ кротость и любовь и на тоя начинъ го упжтваль на правый пжть.

Още съ първо-то си дохожданіе въ Златарицж ся запозналь съ всички. Послѣ не пропуцаль врѣмя, отъ да неспоходи еднаждъ еднж, другъ пжть другж кжцж и тьврдѣ добрѣ умѣяль, какъ грѣбвало да ся спечелва всяко повѣреніе. Всякога знаяль да дава добрж припоукж, всякога разжялены да растуши, безвѣрны и заблудены да исправи, и скараны да примири. Както Христось, така сжщо и той отиваль повече при сиромасы-ты, или при тыя, кои-то были навькани и отъ цѣль свѣтъ забравени.

И въ недѣлень день кога земаль да проповѣда отъ амвона, всякой си мысляль, че попь-тъ нему говоряль и казваль. Всякой слушяль сжщы-ты си погрѣшки и самы-ты причины, кои-то го были довели до грѣха, та го направили за забравн Бога; всякой слушяль най-добры-ты и лесны начинны, чрѣзь кои-то могьль бы пакъ да ся възвьрне при небесный Отець. При това всякога показваль Христа и Сьяты-ты Божіи угодници за примѣръ на богоугоденъ животъ.